

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

39. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

29. ZÁŘÍ 2024

Z obsahu:

Duch Svátý a nevěsta
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 29. května 2024,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Svatý Roman Sladkopěvec
Libor Rösner
- strana 4 -

Po stopách andělů
Prof. dr. Alfons Benning
- strana 5 -

**U dominikánů v Olomouci
se budou 24 hodin modlit
růženec**
- strana 6 -

Kníže nebeských vojsk
- strana 6 -

Blahoslavení jste...
- strana 7 -

**Křížové výpravy - odpověď
na islámskou agresi**
Grzegorz Kucharczyk
- strana 9 -

**Jak se formovala idea
křížových výprav**
Grzegorz Kucharczyk
- strana 10 -

**Svatý Jan Berchmans -
vzor mládeže (6)**
Koloman Grieger SJ
- strana 12 -

Luis de Riaño (kolem 1596–1667): Archanděl Michael

Blahoslavení jste...

Zde na Západě si často ani neuvědomujeme, že za dar svobodného vyznávání své víry bychom měli být vděční. Často to pochopíme, až když nám někdo „zvenku“ řekne, jak se máme dobře ve srovnání s jinými. Íránský františkánský bratr André Marie Rahbar v dubnu 2023 ve svém svědectví vyprávěl o tom, jak našel Krista: úplně sám, jakoby náhodou, a ještě přitom za nepříznivých okolností.

Město, v němž se narodil, starobylý Tabriz v severním Íránu, je pro mnohé známo nejspíše díky perským kobercům, které odtud pocházejí. Obyvatelstvo tvoří z 99,99 % muslimové. Křesťané zde prakticky nežijí, kromě několika arménských rodin. Moje rodina vůbec nevěřila v Boha, byli jsme doslova ateisté. Do svých dvanácti či třinácti let jsem byl dítětem, které si hrálo na ulici a chodilo do školy bez toho, aniž by se zajímalo o Boha či náboženství.

Jednoho dne jsem cestou do školy našel na ulici knihu. Zvedl jsem ji, abych zjistil, co je to za knihu. Bylo na ní napsáno: *Evangelium Ježíše Krista*. Zvláštní. Co je to evangelium? A kdo je Ježíš Kristus? Ze zvědavosti jsem si knihu vzal s sebou a otevřel první stranu: *„Evangelium podle Matouše... Abrahám měl syna Izáka, Izák Jakuba, Jakub Judu a jeho bratry, Juda Farese a Zaru z Tamary...“* Co to má znamenat? Celý seznam jmen, která se ani pořádně nedají vyslovit. Ale četl jsem dále. Nevím, co se skrývalo v těchto řádcích, které zaujaly třináctiletého teenagera natolik, že pokračoval v četbě. Otočil jsem stranu a četl jsem o muži, který se jmenoval Ježíš a narodil se v rodině, jež se potom vydala na cestu do Egypta. Bylo to zajímavé a zároveň zvláštní.

Četl jsem dále a dále, dokud se po několika stránkách neobjevilo: *„Blahoslavení chudí...“* Všichni víme, co je to chudoba v naší společnosti. Blahoslavení jsou! *„Blahoslavení plačící...“* Poprvé jsem četl blahoslavenství, jedno po druhém a krok za krokem mě tento neznámý muž, který řekl: *„Blahoslavení chudí“*, začal stále víc zajímat. Blahoslavení, blahoslavení, blahoslavení. Poprvé jsem četl, že někdo řekl: *„Modlete se za své nepřátele.“* Možná je to pro vás normální, protože jste vyrůstali v křesťanské zemi, v křesťanském prostředí, v téměř křesťanské společnosti. U nás to tak není. Následovala slova: *„Vy*

jste světlo... sůl země...“ Nedokázal jsem se odtrhnout od této knihy. Četl jsem ve dne v noci. Přitom je Písmo svaté v naší zemi dodnes zakázané. Nosit s sebou evangelium nebo Bibli je stejně závažný trestný čin jako mít u sebe 6 kilogramů heroinu.

Dodnes nevím, kdo v ten den nechal tuto knihu na ulici. Ale změnila jeden život. Později jsem zjistil, že tato neobyčejná kniha, evangelium Ježíše Krista, změnila životy mnoha lidí. V mé rodině však nastal problém, když viděli, že jejich jediný syn čte Písmo svaté od rána do večera, dokonce i na ulici a ve škole. Nejprve mi řekli: *„Podívej, to jsou všechno jen příběhy dva tisíce let staré, zbytečně si lámeš hlavu nad takovými hloupostmi.“* Ale já jsem to nemohl nechat jen tak, protože rozdíl oproti jiným příběhům, které jsem znal, byl tento: Ježíš, kterého jsem našel v knize a který mluvil o lásce... Ani po dvaadvaceti letech nedokážu vysvětlit, co jsem tehdy cítil. Mohu jen dosvědčit, že jsem si uvědomoval jeho blízkost, jeho přítomnost. Netvrdím, že bych zaslechl jeho hlas anebo ho viděl sestupovat z nebe, to ne. Avšak hluboko v mém srdci něco bylo. Byla to jistota, že on tady skutečně je, že existuje a je blízko mne.

Po nějaké době mě rodina vzala k psychologovi, neboť: *„Náš syn přišel o rozum.“* Ale k ničemu to nevedlo. Pak v jistém okamžiku rázně řekl: *„Už dost! Pryč s tou knihou!“* A potom ji otec roztrhal a vyhodil. Každý týden mi však dával peníze na lístky na metro, abych dojel do školy. Vzal jsem si je a koupil jsem si další knihu Písma svatého. Hledal jsem ji po celém městě, dokud jsem ji nenašel v jednom obchodě. Avšak otec ji u mě opět objevil a roztrhal. Znovu jsem přišel o evangelium. A opět jsem šel do téhož obchodu a koupil si nové vydání.

Nevím, kolikrát se to takto zopakovalo, ale vždy jsem si namísto lístků koupil evangelium a chodil jsem do školy pět

Bratr André Marie Rahbar

ky, dokud to otec nezjistil a nepřestal mi dávat peníze a místo nich mi raději dával lístky. A co jsem udělal já? Prodal jsem je a koupil jsem si opět Písmo svaté. Cestou do školy jsem si navykl čist, modlit se a hledět do nebe. Konec konců, byl jsem dítě a v evangeliu stálo: *„Otče náš, jenž jsi na nebesích...“* Vskutku jsem věřil, že Bůh je v nebi. Jednou jsem vzlhlédl k nebi a přitom v duchu říkal: *„Ty, jenž jsi na nebesích, slyšíš mě?“* A tak jsem v ulicích města poznal Krista.

Jednoho dne mi prodáváč v obchodě řekl: *„Toto je poslední evangelium, jiné už nemáme.“* Musel jsem něco vymyslet, protože takhle to dále nešlo. Pokud bych přišel také o toto poslední evangelium, už bych další nenašel. Ale vedle mé školy byla knihovna. Pravidelně jsem tam chodil čist si své malé evangelium, protože v zimě, když bylo minus 15 stupňů, jsem nemohl zůstat na ulici. Knihovník mě už dobře znal. Ráno o půl osmé, když se knihovna otevřela, jsem k němu přišel a řekl jsem: *„Chtěl bych darovat knihovně knihu.“* – *„Ó děkuji! Co je to za knihu?“* Ukázal jsme mu ji a on si ji prohlédl. Byl to jednoduchý člověk a – díkybohu – nevěděl, že je to zakázaná kniha. Dal na ni razítko, a tak se stala majetkem knihovny. Potom řekl: *„Výborně. Jak vám mohu pomoci? Hledáte něco?“* – *„Ano, chtěl bych si vypůjčit tuto knihu.“* Tak jsem tam chodil každé ráno o půl osmé, půjčil jsem si knihu, vrátil jsem ji o sedmé večer, když se knihovna zavírala, a šel jsem domů. Byl jsem klidný, neboť jsem věděl, že se

doma nic nestane, protože jsem už s sebou neměl evangelium.

Dnes se nad tím dá zasmát, ale tehdy mi bylo do pláče. Noc bez této knihy bude pro mne skutečně temnou nocí. Proto jsme se k ní tak připoutal. Našel jsem v ní světlo. Bez ní jsem se bál. Také dnes se bojím, když ji nemám u sebe. Musel jsem si vymyslet něco jiného, protože bez těchto nádherných slov jsem v noci nemohl existovat. Řekl jsem si: Můžu si je zapsat! Nový zákon má 27 knih. Ale protože s evangeliem napsaným rukou v perštině by byly stejně velké problémy, kdyby na ně narazila moje rodina, naučil jsem se arménskou abecedu. Opravdu nikdo neporozumí tomu, co je touto abecedou napsáno, protože arménština používá velmi komplikované znaky.

Tak jsem si celý Nový zákon přepsal v perštině, avšak arménským písmem do 28 či 29 sešitů. Všechny byly zaplněny od první po poslední stranu. Nosit s sebou 30 sešitů však nebylo možné. „*Pane, co mám dělat?*“ zeptal jsem se. A tentokrát jsem v srdci uslyšel slova: „*Musíš žít evangelium, nejen ho číst a mít ho u sebe! Budeš-li žít podle těchto slov, budeš nosit světlo v sobě, ne v kapse, ne v sešitech či knihách. Musíš ho žít!*“ Toto byl onen převratný okamžik v mém životě! Otevře teď Pán přede mnou další okno, další cestu, kterou mi sám osvětlí? V té chvíli jsem poprvé našel kostel. Měl jsem téměř 15 let a byl jsem „na cestě“ již dva roky. Do té doby jsem nikdy žádný kostel ne-

viděl zevnitř, ani jsem se nikdy nesetkal s křesťany. V mém městě kostel sice je, ale dovnitř jsem vstoupit nemohl. Přicházel jsem ke kostelu každý den a díval se zvenčí na jeho stěny až ke kopuli, z níž bylo vidět jen část s křížem. To bylo vše. Oproti tomu vy všichni jste byli pokřtěni v kostele, a když vyjdete z domu, běžně projdete ve vašem městě kolem desítek kostelů, máte je všude. My ne. Ale pak jsem našel kostel v hlavním městě Teheránu, téměř 700 kilometrů od mého rodného města. Jezdil jsem tam autem. Poprvé jsem vstoupil do kostela a otevřel se mi úplně nový svět. Téměř sedm let jsem se připravoval na přijetí svátosti křtu. Byl to však začátek série velkých těžkostí, a to jak s rodinou, která mě požádala, abych odešel z domu, tak i se společností, státem a policií. Bylo mi pouhých 16 let, když jsem se poprvé dostal do vězení.

Blahoslavení jste! Blahoslavení jste, vy, kteří máte kostely! Máte kněze, řeholníky. V mé zemi je ještě stále mnoho lidí, kteří touží být i jen přiblížit se k nějakému kostelu, aspoň jednou do něj vstoupit. Představte si, po téměř patnácti letech jsem směl přijmout nejsvětější Kristovo Tělo, svatě přijímání! Život, o němž vám vyprávím, je těžký, ano, ale po dvaadvaceti letech mohu říci: je i nádherný! Víte, proč je na Blízkém východě a v mnoha jiných zemích tolik pronásledování? Protože Kristus vstal z mrtvých. Matouš na začátku svého evangelia píše, že někteří z Východu viděli vycházet hvězdu.

Bratr André Marie Rahbar složil řeholní slib v bazilice sv. Antonína v Istanbulu v srpnu 2023. Ve svém svědectví několik měsíců předtím naléhavě prosil své italské posluchače, aby se modlili za rostoucí, avšak pronásledovanou církev v Íránu, za jeho lid, aby Kristovo světlo a radost z Krista prozářily každého člověka.

Všichni pronásledovaní lidé, včetně mne, viděli světlo a rozhodli se následovat ho. Ve svých zemích jsou svědky víry a tohoto světla, jež v sobě s radostí nosí.

Ve chvíli, kdy jste se setkali s Kristem, také vy jste uviděli toto světlo. Můžete ho přijímat každý den, že? Čas od času se ale nad tím zamyslete: svatě přijímání, nejsvětější Kristovo Tělo, vám přináší světlo. Já jsem na ně musel čekat 15 let! Vyzařujte toto světlo prostřednictvím svého úsměvu! Rozdávejte ho každému! Svět potřebuje váš úsměv, odraz Božího úsměvu, který nosíme v sobě. Vyzařujte ho rovněž svojí modlitbou za ty, kteří neznají Krista. Jsem plodem modlitby těch, kdo se tak jako vy modlili: „*Pane, dej se poznat jednomu z nich!*“

*Z Vítězstvo Srdca 159/2024
přeložil a upravil -dd-*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

už už nastávala řež. Odsoudili jste spravedlivého a připravili ho o život - a on se vám nebrání.

Evangelium - Mk 9,38-43.45.47-48

Jan řekl Ježíšovi: „Mistře, viděli jsme někoho, jak vyhání zlé duchy v tvém jménu. Bránili jsme mu, protože není tvým učedníkem.“ Ježíš však řekl: „Nebráňte mu! Přece žádný, kdo ve jménu mém vykoná zázrak, nemůže pak hned o mně mluvit špatně. Kdo není proti nám, je s námi. Kdokoli vám podá číši vody proto, že jste Kristovi, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu. Kdo by svedl ke

hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří věří ve mne, pro toho by bylo lépe, aby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře. Svádí-li tě tvá ruka, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez ruky, než abys přišel s oběma rukama do pekla, do nehasitelného ohně. Svádí-li tě tvoje noha, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez nohy, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla. Svádí-li tě tvoje oko, vyloupi ho! Lépe, abys vešel do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla, kde jejich červ nehyne a oheň nehasne.“

KALENDÁŘE

LITURGICKÝ KALENDÁŘ NA ROK 2024-2025

Uspořádal P. Jan Šlégr • Odpovědný redaktor Jiří Kula

Oficiální průvodce liturgickým rokem České biskupské konference. Praktická pomůcka pro duchovní i laiky napoví, kdy se slaví církevní svátky a památky, a provede jednotlivými liturgickými obdobími.

*Katolický týdeník
ve společnosti KatMedia, s. r. o.
Kroužková vazba, 105x140 mm,
176 stran, 149 Kč*

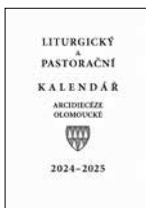

**LITURGICKÝ A PASTORAČNÍ KALENDÁŘ
ARCIDIECÉZE OLOMOUCKÉ 2024-2025**

Zpracoval P. Václav Škvařil • Úvod Josef Nuzík, arcibiskup olomoucký

Tento liturgický kalendář je určen výhradně pro olomouckou arcidiecézi. Vedle liturgických pokynů v něm najdeme i řadu pastoračních připomínek. Jsou zde uvedeny společné akce, které je třeba vzít v úvahu při tvorbě farních plánů. Pro připomínku v modlitbě jsou na každý den uvedena jména kněží a jáhnů, kteří zemřeli v posledních třiceti letech. Aby se mohlo úžeji prožívat spojení farností s kněžským seminářem, jsou také stanoveny dny, kdy se určené farnosti zvláště modlí za seminář a bohoslovci zase za tyto farnosti.

*Vydalo Arcibiskupství olomoucké
v nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o.
Kroužková vazba, 112x170 mm,
190 stran, 98 Kč*

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2025. Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu a citát, který byl vybrán z knih vydaných nakladatelstvím Paulínky. Na začátku každého měsíce je uveden úmysl papeže a národní úmysl Apoštolátu modlitby. Diář obsahuje také dostatečný prostor pro poznámky.

*Paulínky
Váz., A5, 392 stran, 229 Kč*

DĚDICTVÍ OTCŮ

*Podklady k liturgickým čtením P. Vojtěch Novotný
Výběr citátů Markéta Protivánková*

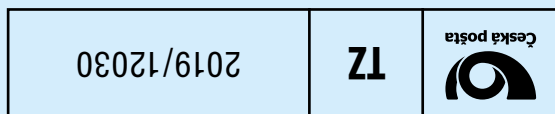
Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2025. Kalendář je určen těm, kdo mají rádi české a moravské kostely, křesťanské umění, krásnou fotografii a liturgické dění.

*KatMedia, s. r. o.,
ve spolupráci s Fotografickým
spolkem Člověk a Víra
Kroužková vazba,
240x135 mm, 79 Kč*

**Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz**

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

**Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc**

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Setředaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se zotodružuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz); Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz); povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezávislé přispěvky nevracíme.